

[Christmas Møller.]

ser vi dog i nogen Grad et Skridt i den rigtige Retning; naar den højtærede Minister har fremsat dette Lovforslag, hvis Skæbne han altsaa maa afvente, og derigen- nem har tilkendegivet lidt af denne Erken- delse, haaber jeg, at den højtærede Minister, som jo, efter hvad vi fik at vide i Gaar, føler sig saa ungdomsfrisk som ingen Sinde, vil gaa videre og erkende, at der i de For- svarsparagraffer, han har opstillet paa Finansloven, §§ 22 og 23, og navnlig i § 23, er Uoverensstemmelse mellem Bevil- ling og gældende Lov, og at han vil bringe disse Paragraffer i fuld Overensstemmelse med den gældende Lov og saa gennem Ændring af denne søge at faa dem forandret. Jeg haaber, at den ungdomsfriske Minister vil vise sig at være i en saadan Udvikling; det vilde vi for vort Vedkommende gerne se, hvad der jo ikke kan undre den højtærede Minister efter alle de Betragtninger an- gaaende Lovgivning paa Finansloven, der altid er fremkommet fra os.

Med Hensyn til dette Forslags reelle Indhold, nemlig dette at nedsette de ekstra- ordinære Bevillinger paa 30 Mill. Kr., som blev vedtaget, 3 Mill. Kr. aarlig i ti Aar, vil jeg gerne først gøre det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om man nu ogsaa saaledes som hele Arbejdet med disse Be- villinger, Bestillinger til Materiel o. s. v., virker, kan nedskære paa den Maade, som Ministeren har gjort her. Men ganske uanset det Svar, den højtærede Minister maatte give herpaa, kan jeg kun sige, at vi for vort Vedkommende, som betragter Ord- ningen af 1922 paa dette Omraade som en Ordning, der maa føres ud i Livet med Hensyn til Materielanskaffelse, og som, saa længe vi ikke har anden Lovordning, over- hovedet betragter Ordningen af 1922 som en Ordning, der skal føres ud i Livet efter Aand og Bogstav, som den blev givet, vi kan selvfølgelig ikke medvirke til dette Lovforslags Fremme, men vil stemme imod det.

Jesper Simonsen: Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Nu er jo hele Spørgsmaalet om den frem- tidige Ordning af Danmarks væbnede Bered- skab sat paa Dagsordenen og under Debat, og hvad enten nu Resultatet af den For- handling, som skal føres, maatte blive det ene eller det andet, saa er der dog i alt Fald nogenlunde Enighed om nu, at den Ordning, vi har, kan ikke opretholdes, kan ikke fortsat bestaa.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas

Møller udtalte, at den nuværende Ordning af 1922 i hvert Fald skulde føres ud i Livet, er det jo saa som saa med Berettigelsen til at bruge det Udtryk, da jeg dog synes, at der ellers har været Enighed om, at denne Ordning er af en saadan Beskaffenhed, at den af sig selv gaar sin Undergang i Møde. At føre noget ud i Livet, som saaledes bærer Spiren til sin Ødelæggelse i sig, kan man dog neppe tale om. Derimod maa jeg finde det ganske naturligt, at man ved Udgifter af den Art, som der her er Tale om, holder sig tilbage, naar Spørgsmaalet om en Nyord- ning er sat paa Dagsordenen saa generelt, som det er.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte i Aftes til Forsvar for en Ordning, som ligger langt udenfor det, som det drejer sig om her, og langt udenfor Ordningen af 1922. Naar man fra konservativ Side stiller Kravene saa højt og saa afvigende fra det nuværende, skulde man jo egentlig formene, at man ogsaa fra den Side maatte være interesseret i ikke at fortsætte med det nuværende, med at give Penge ud, som eventuelt vil vise sig at være givet ud til ingen Nytte, men vilde sætte Energien ind paa at faa Forhandlingerne om, hvordan vi skal ordne os for Fremtiden, gennemført, og derefter anvende det, som man da bliver enig om at anvende til denne Nyordning. Under disse Omstændigheder finder jeg det naturligt, at de her foreliggende Spørgsmaal behandles i Forbindelse med hele det store Problem, og at man derfor bør vedtage det foreliggende Forslag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lov- givning paa Finansloven skal jeg ikke kom- me ind paa en almindelig Drøftelse af hele dette Spørgsmaal og de Principper, det her drejer sig om, men blot sige, at i dette konkrete Tilfælde kan vi gaa med til, at man gaar den Vej, her er gaaet. Vi kan under Hensyn til den almindelige Drøftelse af vort væbnede Beredskab finde det natu- rligt, og derfor kan vi støtte det foreliggende Lovforslag, ogsaa for saa vidt den Side af Sagen angaar. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Naar det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen her udtalte, at jeg i Aftes skulde have talt for en Ord- ning, der gik langt udenfor og udover Ord- ningen af 1922, er det ikke ganske rigtigt. Jeg har talt for en Ordning, der var af en